

Käytännöllinen I. W. W.

I. W. W. on työväen unio. Tämä on tärkein seikka mitä I. W. W:ssä on, ja kuitenkin se hyvin usein jätetään huomioon ottamatta.

Mitä hyvänsä I. W. W. on tehnyt, minkälaisia lakkotaistelutapoja se onkaan hyväksynyt; minkälaisia vetoimuksia sen puhujat ovat tehneetkin ja minkälaisia lehtiä ja kirjallisuutta se on milloinkin julkaissut, se kaikki saa selityksensä ainoastaan siitä, että se on työväen unio, ja yrittää olla sitä niin käytännöllisellä tavalla kuin mahdollista. Toisellaiset selitykset eivät kelpaa.

Sielutieteen tutkijat, kuten Carleton Parker, ovat yrittäneet selittää I. W. W:tä sellaisen otaksunan pohjalla, että sen jäsenistö muka omaksuisi erityisen piintyneet ennakkoluulot. Kaikki se mikä tässä on väärin, on tällaisten otaksunain erheellisyys ja sielutieteen tutkijain naurettavuus.

COMMONS, Brissenden, ja toiset kirjatoukat selittävät meitä filosofisella pohjalla, että me olisimme lainanneet europalaisen anarko-syndikalistisen filosofian (tarkkaa alkuperää ei kuitenkaan mainit) ja että sitä filosofiaa seuraamalla olemme tehneet sellaisia moitittavia tekoja, kuten taistelemalla puhtaat lakannat metsäkämpeille jne. Kaikki mitä tässä syytöksessä on väärin on se, että meidän toimintamme ei pohjaannu filosofialle, ja että me emme ole anarko-syndikalisteja.

Keskinkertaiset sanomalehden toimittajat ovat olleet ainoastaan vähemmän kykeneviä antamaan näin syvämietteisiä selityksiä I. W. W:n olemuksesta. He ovat otaksuneet I. W. W:n muodostuvan hoopista, joilla olisi raivoava viha kaikkia niitä kohtaan jotka eivät matkusta tavaraunujen katolla. Heidän käsityksensä mukaan se olisi ainoa syy siihen, miksi i. w. w.-läiset lietsovat luokkavihaa; että se sisältää vaarallisia kiihkoilijoita, jotka heidän mielestään pitäisi hävittää sukupuuttoon kaikkien niiden pelastukseksi, jotka matkustavat topatuilla istuimilla. Ja kaikki se, mikä tässä uskossa on väärin, on se, että todelliset hoopot pidetään I. W. W:stä ulkona säädöksellä, jonka mukaan ainoastaan todelliset palkkatyöläiset ovat kelvollisia I. W. W:n jäsenyyteen, että hoopot ovat sängen vanhollisia ja hy-

vin suuressa määrin perin heikon ajatuskyvyn omaavia, että heidän radikaalisuutensa korkein piste on maukkaamman sopaan vaatiminen leipälinjassa ollessaan, ja että luokkataistelu, sellaisena kun I. W. W. sitä opettaa, ei ole taistelua rikkaan ja köyhän välillä, kuten sitä edellämainitunlaiset sanomalehden toimittajat ovat halukkaita ymmärtämään, vaan se on taistelua tuottajain ja loiseläjain välillä — sisältäen siihen yhtähyvin hoopot kuin yllämainitunlaiset vähemmän syvämietteiset toimittajatkin.

* * *

Vieläpä nekin, jotka käsittävät I. W. W:n olevan työväen unionin jonka tarkoituksena on saada palkat kohotettua, työpäivä lyhennettyä ja olosuhteet korjattua, ajattelevat että koska I. W. W. on myönnettävä vallankumoukselliseksi, niin se ei voi olla samalla kertaa käytännöllinen, ainakaan niin suuressa määrin kuin esimerkiksi A. F. of L., Rautatieläisten Veljesliitto sekä toiset vanhoilliset uniot otaksutaan olevan.

”Työväenluokalla ja työnantajaluokalla ei ole mitään yhteistä,” sellainen on I. W. W:n tieteellinen perusta. Jos luokkayhteiskunnassa unio hylkää luokkataistelun, niin on se sama kuin tekisi itsemurhan. A. F. of L. on sen hyljännyt ja ”B. & O.-plan” surullisine seurauksineen on ottanut luokkataistelun tilan.

Union ja rautatiehallinnon välinen yhteistoiminta on saattanut työläiset menettämään työpaikkansa. J. M. Burns, A. F. of L. kuuluvain rautatieläisten kirjuri-rahastonhoitaja kirjoittaa "American Federationist"-julkaisun helmikuun numerossa seuraavasti:

"Uusien keksintöjen käytäntöön ottaminen, voimakkaimpien veturien ja parannetun koneiston, sekä lisätyn työtehon vaikutuksesta, on korjauspajoilla työläisten lukumäärä vähentynyt hämmästyttävässä määrässä. Matkustajajunan veturit, jotka ennen kulkivat ainoastaan yhden divisionan välin (noin sata mailia) kulkevat nyt kaksi, jopa kolmekin väliä. Tämän muutoksen seurauksena on useita pääteasemia voitu poistaa ja paljon ammattitaitoisia rautatieläisiä on menettänyt ammattinsa . . . Union ja rautatiehallinnon välinen yhteistoiminta on sivuuttanut kokemusperäisen kehitysasteen. Tämä on mitä suurin ansio meidän järjestöllemme, ja me toivomme sen laajentumista toisillekin rautateille tämän vuoden aikana."

Asianomaiset uniot ovat siis suositelleet näitä parannuksia, ne ovat kuluttaneet union varoja tehoisuusexperttien neuvoihin; työtehon kohoamisen seurauksena heidät maksetaan ulos; ja kaikki mitä he ovat tästä oppineet, on Wm. Greenin selitys: "Union täytyy lisääntyvästi suorittaa tehokasta palvelustaan jäsenistölleen ja teollisuudelleen!" Mutta koska I. W. W. pitää kiinni luokkataistelusta, ja taistelee työttömyyttä vastaan järjestämällä työläisiä lyhemmän työpäivän ja paremman palkan puolesta — sensijaan että koettaisi suorittaa "tehokasta palvelustaan" työnantajilleen. — Tämän vuoksi, hyvät työläistoverit, I. W. W:tä kutsutaan "epäkäytännölliseksi!"

* * *

I. W. W. on vallankumouksellinen. Kun luokkataistelu tunnustetaan niin on se todistus siitä, että "näiden kahden luokan välillä täytyy taistelun jatkua niin kauan kunnes maailman työläiset järjestyvät luokkana, ottavat haltuunsa maan ja tuotantokoneiston ja poistavat palkkajärjestelmän." Tämän vuoksi myöskin meitä

on kutsuttu "epäkäytännöllisiksi!" Kielteisimmepä yhdenkään yrityksen jonka tarkoituksena olisi saada työläisten elämä vähänkään enempi elämisen arvoiseksi, niin olisipa varma, että nämä "käytännöllisyyden esikuvat" olisivat heti valmiit antamaan lausuntonsa meidän käytännöllisyytemme puolesta . . . Palkkaorja, joka ei ole vallankumouksellinen, ei ole käytännöllinen.

I. W. W. ei hiero konikauppoja aikamääräisistä sopimuksista työnantajain kanssa, sillä sopimukset sitovat työläisten kädet. Se tietää yhtähyvin kuin kuka hyvänsä, että työnantajat kunnioittavat sopimuksia ainoastaan niin kauan kun se on heille edullista. Se tietää yhtähyvin kuin kaikki muutkin, että nämä sopimukset sitovat työläisiä "skääppäämään" silloin kun heidän toverinsa tarvitsevat heidän tukeaan lakkotaistelussa. Se kuitenkin arvellaan käytännölliseksi kun kahlehditaan unio niin, että se ei voi lakkoutua silloin kun se olisi työläisille edullista. — Merkillistä käytännöllisyyttä!

* * *

I. W. W. ei kaupittele union leimaa työnantajille, ei pidä suljetuita tilikirjoja eikä muutenkaan toimi salakähmäisesti työläisten selän takana. Ja sama epäkäytännöllisyyden raskas tuomio lankee tästäkin meidän päällemme. Olisipa meillä unio joka kieltäytyisi järjestämästä työläisiä, kuten Sähkötyöläisten Veljesliitto, tai Kansainvälinen Sikarityöläisten Unio, se kyllä kuten nämäkin, arvioitaisiin käytännölliseksi.

* * *

Pahin kaikista, I. W. W. kieltäytyy politikoimasta; se on, se kieltäytyy päästävästä politikoitsijoita pelaamaan varojensa ja toimintansa kanssa. Se tietää, että jokainen unio joka siihen on suostunut, on menettänyt merkityksensä työläisten järjestönä. Se tietää, että politiikka on ase työnantajain käsissä, jolla he ylläpitävät häipyvää harhaluuloa "kansan hallituksesta kansan kautta." Se tietää, että työväenlakien hyväksyminen on pilanäytelmää. Sen tietävät politikoitsijatkin jotka meitä yllyttävät politiikkaan osaa otta-

maan. — Koska me kieltäydymme hajoitamasta voimaamme ja ponnistuksiamme yrityksiin joista ei tule mitään valmista; koska me kieltäydymme pettamästä itsemme ja työläistovereitamme; koska me ehdottomasti kieltäydymme luopumasta

olemassaolo oikeuksistamme — niin meitä kutsutaan epäkäytännöllisiksi!

* * *

Kirjoittajan johtopäätös on, että meidän arvostelijamme eivät ole käytännöllisiä.

F. W. Thompson.

Kirjojen Ääressä

MARRASKUUN viidestoista päivä valkeni rajun ja uhkaavan myrskyisenä. Näytti siltä kuin kaikki luonnonvoimat olisivat irrallan riehuneet, säälimättä repien ja raastaen niitä jotka eivät olleet onnistuneet varustautumaan talven myrskyjä vastaan.

Työläisten elämä on raskaan painostuksen, sorran ja kärsimyksien keskellä taivaltamista. Mutta huolimatta siltä miten raskaasti elämäntaakka kulloinkin painaa, miten tuskallisen ahdistavalta se tuntuukin, niin meillä kuitenkin on aina valoisa tulevaisuuden kuva edessämme. Ilman sitä meidän elämämme tulisi liian tuskalliseksi, elämäntaakka tulisi liian raskaaksi kantaa.

Työläisellä on kaksi kurjuuskautta vuodessa — kumpikin kestäen kuusi kuukautta — joista talvi on vieläkin enempi kurjuutta ja kärsimyksiä tuottava, suuremman työttömyyden ja kylmyytensä tähden. Senpä vuoksi talvea varten yritetäänkin varustautua, joskin useimmiten huononpuoleisella menestyksellä. Kaikkia työläisiä elämä kohtelee raa'asti, toisia vieläkin julmemmin. Ainoastaan harvat onnistuvat pelastamaan itsensä kotalon jauhinkiven kaikkein kovimmilta puristuksilta.

Nyt tänä marraskuun viidentenätoista päivänä oli parikymmentä työläistä, jotka rauhallisin mielin, tyynenä, mutta täynnä elämän rohkaisevaa innostusta, hymyillen katselivat luonnon ja kapitalistisen järjestelmän voimaperäisten uhkavaatimusten tehotonta vaikutusta.

Nämä kaksikymmentä onnellista ihmistä olivat kokoontuneet maan eri puolilta. Jotkut heistä olivat nokisena ja väsyneenä hypänneet alas tavarajunasta, paksikaarain katolta, alta tai välistä. Muutamet olivat tulleet autoilla, toiset ajaneet herrain kanssa samassa junassa ja ehkä muutamia oli tullut kävelemälläkin. Huolimatta sillä millä tavalla kukin oli saapunut, he olivat nyt kokoontuneine Työväen-Opiston lukusaliin, jossa

heille luettiin Opiston säännöt ja myöskin selostettiin alkavan lukukauden työjärjestystä sekä lausuttiin toivomuksia yhteisymmärryksen ja jatkuvan innostuksen puolesta. Teroitettiin myöskin mieliin sitä velvollisuutta mikä oppilaille lankeaa ollessaan yhteisen oppilaitoksen suojissa.

Näissä ulkonaisissa merkeissä alkoi Työväen-Opiston kahdeskymmenes ensimmäinen lukukausi.

* * *

Me ihmetellen katselimme joukkomme pienuutta. Vertailimme yhteiskunnallista tilannetta, sen synnyttämää järjestyneisyyden tarvetta ja työläisten valmistuneisuutta siihen.

Ainoastaan kaksikymmentä!

Ainoastaanko kaksikymmentä työläistoveria oli onnistunut pelastumaan kapitalistisen järjestelmän jauhinkiven välistä? Vai löytyisikö joukostamme ainoastaan kaksikymmentä työläistä jotka viitsivät syventyä tutkimaan yhteiskuntamme perusteita, sen syitä ja seurauksia, sekä samalla kehittämään itseänsä kunnolliseksi luokkansa palvelijaksi? — Ja meidän pitäisi "ottaa halluumme tuotantokoneisto ja poistaa paikkajärjestelmä!"

Kaikkiaan on Opistolla ollut 44 oppilasta tänä talvena.

* * *

Kokoomukseltaan on joukkomme nyt jonkun verran poikkeava edellisistä, sillä Canadasta saapui tänä talvena neljä oppilasta. Nämä brittiläisen maailmanvallan edustajat ovat reilua väkeä. Ei yksin Canada ja Englanti, vaan kaikki suur-Britannian alusmaihin kuuluvat kansakunnat, mustat ja valkoset, voivat olla ylpeitä heistä. Diplomaattiseltakin kannalta katsottuna sillä voi olla jotain vaikutusta, sillä sielutieteen opettajamme ansiokkaan toiminnan tuloksena oli se, että brittiläinen edustajatar luopui autonomiastaan, täten antautuen Yhdysvaltain alamaiseksi. Näin siis ratkaistiin, ehkä ensimmäisen kerran, Suur-